

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

**Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра історії України і методики викладання історії**

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Українське національне відродження ХІХ–поч. ХХ ст.»

Освітня програма Середня освіта (історія)
Спеціальність 014 Середня освіта (історія)
Галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

Затверджено на засіданні
кафедри історії України і
методики викладання історії
Протокол № 1 від «31» серпня 2021 р.

м. Івано-Франківськ – 2021

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	«Українське національне відродження XIX–поч. XX ст.»
Викладач (-і)	Мішук Андрій іванович
Контактний телефон викладача	0506984776
E-mail викладача	andrmishchuk@gmail.com
Формат дисципліни	2. Цикл професійної підготовки. 2.2.2 Дисципліни вільного вибору студента 2.1.1 Теоретична підготовка
Обсяг дисципліни	90 год.; кількість кредитів ECTS – 3
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua
Консультації	понеділок, 14.00 год. – 16.00 год.
2. Анотація до курсу	
<p>Спецкурс «Українське національне відродження XIX–поч. XX ст.» займає важливе місце у професійній підготовці вчителя історії. Оскільки безпосередньо доповнює загальний курсу історії України, є важливою складовою частиною загального курсу вітчизняної історії не тільки у вузі, але і в загальноосвітніх школах (9 клас). Хронологічно він охоплює період близько 130 років – з 1760–1770-х рр. і до початку Першої світової війни 1914–1918 рр.. Особливістю курсу є багатоплановість і дискусійність теоретичних проблем, синкретичний характер розглядуваних подій та явищ, пропонує студентам до засвоєння.</p> <p>«Українське національне відродження XIX–поч. XX ст.» – це спецкурс, який вивчає закономірності і особливості українського національного відродження. Модерна українська національна ідентичність була результатом перехресної взаємодії кількох національно-політичних орієнтацій, відповідно формувалися державотворчі концепції в Україні, що мали різне спрямування, але об'єднувалися навколо ідеї національної державності. При вивченні пропонованого курсу студенти мають усвідомити, з одного боку, регіональні відмінності, а з другого, – з'ясувати, чому всупереч імперським поділам, численним розбіжностям у ментальності, історичному уявленні, політичній культурі та ін., відбувалася консолідація української нації. На зламі календарного XIX і XX століть по обидва боки австро-російського кордону виникли перші українські політичні партії, що відкрито поставили за мету боротьбу за самостійну соборну Українську національну державу. Кінець “історичного” XIX ст. (але не в календарному сенсі) поклала Перша світова війна в 1914 р., що є верхньою межею курсу.</p> <p>Важливою особливістю курсу є те, що він зорієнтований на вивчення найважливіших суспільно-політичних процесів в Україні в XIX–поч. XX ст. Студенти спеціальності 014.03 – середня освіта (історія) набуті знання, уміння і навички зможуть використати у майбутній професії – вчитель історії і суспільствознавчих дисциплін.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Мета викладання дисципліни – засвоєння і поглиблення теоретичних та практичних знань, умінь і навичок студентів на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти за галуззю знань 01 Освіта/Педагогіка, спеціальністю 014 Середня освіта (Історія) з спецкурсу «Українське</p>	

національне відродження XIX–поч. XX ст.» через опанування і застосування ключових теоретико-методологічних засад і методів вивчення та інтерпретації історичного минулого України; формування інтегральних, загальних, фахових компетентностей, достатніх для ефективного розв'язування стандартних і нестандартних задач у професійній педагогічній діяльності в навчальних закладах середньої освіти, що характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Завдання: ознайомити студентів із освітньо-культурною, політичною, соціально-економічною, , релігійною історією України періоду українського національного відродження XIX–поч. XX ст.; навчити використовувати в професійній і соціальній діяльності знання з історії України, порівнювати їх із всесвітньою історією; виробити в студентів навички самостійних оцінок і власних суджень щодо розглянутих історичних проблемах. Одним з головних завдань курсу є формування в молодого покоління суспільної свідомості, культури, моралі, самостійного творчого мислення, вироблення патріотичної орієнтації, прагнення до самореалізації.

По закінченні вивчення курсу студенти мають

знати:

- основні та актуальні проблеми тематики даного курсу D 1;
- важливі дати та події Українського національного відродження XIX–поч. XX ст. з метою перенесення їх у площину навчального шкільного предмету «Історія України» D 1;
- культурну спадщину українського народу в період українського національного відродження в контексті світової культури, поважати різноманіття та мультикультурність світу; керуватися у своїй діяльності сучасними демократичними принципами толерантності, діалогу і співробітництва D 30.

вміти:

- характеризувати історичні постаті різних епох, розуміти роль і місце людини в Українському національному відродженні XIX–поч. XX ст. D 6;
- аналізувати, генерувати, зіставляти необхідну історичну інформацію, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки D 11;
- самостійно оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Українському національному відродженні XIX–поч. XX ст., дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості D 22.

4. Результати навчання (компетентності)

Інтегральна компетентність (C1). Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми, що потребують інтеграції знань і прийняття рішень у практиці викладання історії і суспільствознавчих предметів у навчальних закладах середньої освіти та у процесі навчання за спеціальністю, що передбачає застосування теорій та методів професійно спрямованих наук і характеризується комплексністю та невизначеністю педагогічних умов організації навчально-виховного процесу в основній (базовій) середній школі.

Компетентності в природничих науках і технологіях (C5) – це наукове розуміння природи і сучасних технологій, а також здатність застосовувати його в практичній діяльності; здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

Наявність системи знань із вітчизняної історії, необхідної для роботи в навчальних закладах середньої освіти (C10).

Здатність усвідомлювати та інтерпретувати вивчене, аналізувати і систематизувати, порівнювати і формувати й науково аргументувати власну позицію, брати активну участь у дискусіях (C17).

Здатність аналізувати, порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні і зовнішні мотиви діяльності історичних осіб, соціальних груп (C25).

Самостійно оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні та світі, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості (C28).

Здатність до оволодіння базовими знаннями української та світової культури в контексті готовності студентів до спілкування у мультикультурному середовищі на основі толерантності, діалогу і співробітництва (C30).

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	30
семінарські заняття / практичні / лабораторні	10
самостійна робота	50

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
6-й семестр	Спеціальність 014 Середня освіта (історія)	Шкурс	Вибірковий

Тематика курсу

Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год.	Вага оцінки	Термін виконання
Тема 1-2. Структура та зміст українського національного відродження XIX – поч. XX ст. 1. Сутність українського “національного відродження” (модерного націотворення) в XIX – на початку XX ст. Концепт нації.	лекція, 4 год.	1. Андерсон Б. Уявлені спільноти. Міркування щодо походження й поширення націоналізму / друге, перероблене видання; пер. з англ. В.Морозова. – К., 2001. – 272 с. 2. Брюейкер Р. Переобрамлений націоналізм. Статус нації та національне питання у новій Європі / перекл. з англ. О.Рябова. – Львів, 2006. – 280 с. 3. Грицак Я. Вступ. Що таке новітня історія України // Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX ст. – К., 1996. – С. 10–15. 4. Грицак Я. Від редакції, або Що таке модерна історія // Україна модерна. – Львів, 1996. – Ч. 1. – С. 5–8.	Доопрацювати конспект лекції., Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 4 год.	питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)	Згідно з розкладом занять

<p>2. Дійсні витоки і зміст українського національного відродження (модерного націотворення) XIX – початку XX ст. Методологічні дискусії між примордіалістами і модерністами.</p> <p>3. Періодизація “національного відродження”.</p> <p>4. Методологічні дискусії у висвітленні подій “українського” XIX ст. Історіографічна традиція і джерела.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>5. Грицак Я. Страсті за націоналізмом. Історичні есеї. – К., 2004. – 344 с.</p> <p>6. Гелнер Е. Нації та націоналізм. Націоналізм / пер. з англ. Г. Касьянова. – К., 2003. – 300 с.</p> <p>7. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації / авториз. пер. з англ. А. Цимбал. – К., 2011. – 376 с.</p> <p>8. Касьянов Г. Теорії нації та націоналізму. – К., 1999. – 352 с.</p> <p>9. Лисяк-Рудницький І. Зауваги до проблеми “історичних” та “неісторичних” націй // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1 – С. 29–39.</p> <p>10. Лисяк-Рудницький І. Інтелектуальні початки нової України // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1. – С. 173–191</p> <p>11. Лисяк-Рудницький І. Проблеми термінології та періодизації в українській історії // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1. – С. 41–46.</p> <p>12. Лисяк-Рудницький І. Роля України в новітній історії // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1. – С. 145–171.</p> <p>13. Лисяк-Рудницький І. Структура української історії в XIX столітті // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1. – С. 193–202</p> <p>14. Лисяк-Рудницький І. Україна між Сходом і Заходом // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1. – С. 1–9.</p> <p>15. Лисяк-Рудницький І. Формування українського народу нації. (Методологічні зауваги) // Історичні есе : у 2 т. – К., 1994. – Т. 1. – С. 11–27.</p> <p>16. Магочій П. Українське національне відродження. Нова аналітична структура // Український історичний журнал. – К., 1991. – № 3. – С. 97–107.</p> <p>17. Магочій П.-Р. Історія України ; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007. – 640 с.</p> <p>18. Націоналізм: Антологія. Теорії нації та націоналізму від Йогана Фіхте до Ернеста Гелнера / упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – 2-ге вид. – К., 2006. – XLIV + 684 с.</p> <p>19. Райківський І. Я. Концептуальні засади українського національного відродження XIX століття // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ,</p>			
--	--	--	--	--	--

		<p>2007. – Вип. XII–XIII. – С. 3–14; Івано-Франківськ, 2008. – Вип. XIV. – С. 3–17.</p> <p>20. Реєнт О. Історія України XIX – початку XX ст. методологічний зріз і тематичні напрями наукового пошуку // Український історичний журнал. – К., 2007. – № 6. – С. 218–232.</p> <p>21. Сарбей В. Вступ. Дещо про історіографію і концепції українського відродження // Сарбей В. Національне відродження України. – (Україна крізь віки : у 15 т. / за заг. ред. В. А. Смоля. – Т. 9). – К., 1999. – С. 17–28.</p> <p>22. Сарбей В. Етапи формування української національної самосвідомості (кінець XVIII – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – К., 1993. – № 7–8. – С. 3–16.</p> <p>23. Сміт Е. Нації та націоналізм у глобальну епоху / пер. з англ. М. Климчука, Т. Цимбала. – К., 2006. – 320 с.</p> <p>24. Сміт Е. Націоналізм: Теорія, ідеологія, історія / пер. з англ. Р. Феценка. – К., 2004. – 170 с.</p> <p>25. Сміт Е. Національна ідентичність / пер. з англ. П. Таращука. – К., 1994. – 224 с.</p> <p>26. Україна. Процеси націотворення / упоряд. А. Каппелер ; пер. з нім. – К., 2011. – 416 с.</p> <p>27. Українці–русини: етнолінгвістичні та етнокультурні процеси в історичному розвитку / голов. ред. Г.Скрипник. – К., 2013. – 750 + XXX с.</p> <p>28. Химка І. П. Український національний рух у Галичині в світлі нових теоретичних праць про націоналізм і національні рухи // Другий Міжнародний конгрес українців, 22–28 серпня 1993 р. : доповіді і повідомлення. Історія. – Львів 1994. – Ч. 1. – С. 215–220.</p> <p>29. Химка І. П. Український національний рух у Галичині XIX ст. в світлі нових теоретичних праць про націоналізм і національні рухи // Формування української нації: історія та інтерпретації. Матеріали круглого столу істориків України (Львів – Брюховичі, 27 серпня 1993 р.). – Львів, 1995. – С. 68–78.</p>			
--	--	--	--	--	--

		Шпорлюк Р. Імперія та нації: з історичного досвіду України Росії, Польщі та Білорусі / пер. з англ. Г. Касьянова за участі М. Климчука та М. Рябчука. – К., 2000. – 354 с.			
Тема 3. “Збирання спадщини” в українському національному відродженні Наддніпрянщини першої половини XIX ст. 1. Вплив ідей Просвітництва, Французької революції 1789 р. і Романтизму на ідейний клімат Центрально-Східної Європи. 2. Народознавчі дослідження з української історії, фольклористики і мовознавства. 3. Нова українська література в процесі національно-культурного відродження. 4. Тяглість козацького (малоросійського) патріотизму. Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.	Лекція, 2 год.;	1. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX ст. – К., 1996. – 360 с. 2. Грицак Я. Страсті за націоналізмом. Історичні есеї. – К., 2004. – 344 с. 3. Грушевський М. Розвиток українських досліджень у XIX столітті і вияви у них основних питань українознавства // Український історик. – Нью-Йорк ; Торонто ; Мюнхен, 1989. – № 1–3. – С. 82–91; № 4. – С. 60–68; 1990. – № 1–4. – С. 28–44. 4. Скецький С. Історія України. Становлення модерної нації / авториз. пер. з англ. А. Цимбал. – К., 2011. – 376 с. 5. Іванова Л. Г. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007. – 192 с. 6. Каппелер А. Росія як поліетнічна імперія. Виникнення, історія, розпад / пер. з нім. Х. Назаркевич ; наук. ред. М. Крикун. – Львів, 2005. – XII + 360 с. 7. Каппелер А. Структура українського національного руху в Російській імперії // Сучасність. – К., 1992. – № 7. – С. 48–56. 8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів / авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. – 794 + XXII с. 9. Миллер А. Украинский вопрос в Российской империи. – К., 2013. – 416 с. – (Серия “Золотые ворота”, вып.3). 10. Райківський І. Я. Ідея соборності України в працях наддніпрянських науковців кінця XVIII – першої половини XIX ст. // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2006. – Вип. X–XI. – С. 3–17. 11. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012. – 932 + 16 с. (<i>нідрозділ 2.1</i>)	Доопрацювати конспект лекції., Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.	питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)	Згідно з розкладом занять

		<p>12. Райківський І. Ідея української соборності в півдавстрійській Галичині (XIX – початок XX ст.). – Івано-Франківськ, 2016. – 392 с. (<i>підрозділ 2.1</i>)</p> <p>13. Райківський І. Питання етнічної єдності Галичини й Наддніпрянської України в суспільних поглядах Платона Лукашевича // Галичина. – Івано-Франківськ, 2006–2007. – № 12–13. – С. 282–290.</p> <p>14. Райківський І. Уявлення наддніпрянських науковців про Галичину в першій половині XIX століття // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Вип. 16 : Ювілейний збірник на пошану Івана Патера. – Львів, 2008. – С. 127–142.</p>			
<p>Тема 4. Перший етап українського національного відродження на західноукраїнських землях у кінці XVIII - першій половині XIX ст.</p> <p>1. Особливості національного відродження в півдавстрійській Галичині Буковині та Закарпатті.</p> <p>2. Наукові розвідки з вивчення української мови фольклору й етнографії історії. Перемишльське товариство греко-католицьких священиків.</p> <p>3. Місце і роль “Руської трійці” в національно-культурному відродженні. Внесок “Руської трійці” в народознавчі дослідження</p>	<p>Семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX ст. – К., 1996. – 360 с.</p> <p>2. Грицак Я. Страсті за націоналізмом. Історичні есеї. – К., 2004. – 344 с.</p> <p>3. Грицак Я. Руслан, Богдан і Мирон: три приклади конструювання ідентичності серед галицьких русино-українців // Україна модерна. – К. ; Львів, 2003. – Ч. 8. – С. 25–50.</p> <p>4. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації / авториз. пер. з англ. А. Цимбал. – К., 2011. – 376 с.</p> <p>5. Зашкільняк Л. Іван Вагилевич на тлі свого часу та історіографії // Багатокультурне історичне середовище Львова в XIX і XX століттях / за ред. Л. Зашкільняка і Є. Матерніцького. – Львів ; Жешув, 2006. – Т. IV. – С. 146–153.</p> <p>6. Кирчів Р. Етнографічно-фольклористична діяльність “Руської трійці”. – К., 1990. – 344 с.</p> <p>7. Магочій П.-Р. Історія України ; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007. – 640 с.</p> <p>8. Мудрий М. Австрорусинство в Галичині: спроба окреслення проблеми // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2000. – Вип. 35–36. – С. 571–604.</p> <p>9. Райківський І. Я. Взаємини галицьких і наддніпрянських діячів у 1830–1840-х рр. // Український історичний журнал. – К., 2009. – № 1. – С. 39–55.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.</p>	<p>Семінарські заняття оцінюються в 5 б. питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>і розвиток нової української літератури.</p> <p>4. Національно-культурне відродження на Закарпатті й Буковині.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>10. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини ХІХ століття. – Івано-Франківськ, 2012. – 932 + 16 с. (<i>підрозділ 2.2 і 2.3</i>)</p> <p>11. Райківський І. Ідея української соборності в діяльності “Руської трійці” та її послідовників у Галичині в 1830–1840-х рр. // Галичина. – Івано-Франківськ, 2004. – № 10. – С. 43–61; 2005. – № 11. – С. 53–73; 2006–2007. – № 12–13. – С. 51–57.</p> <p>12. Райківський І. Я. Розвиток українського мовознавства в Галичині у першій третині ХІХ ст. // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2005. – Вип. ІХ. – С. 3–14.</p> <p>13. Райківський І. Розвиток українського народознавства в Галичині у першій третині ХІХ ст. // Українознавчі студії. – Івано-Франківськ, 2007–2008. – № 8–9. – С. 278–295.</p> <p>14. Стеблій Ф. Культурне життя Львова в кінці ХVІІІ – першій половині ХІХ ст. // Львів: місто – суспільство – культура: зб. наук. праць. – Львів, 1999. – Т. 3. – С. 232–248.</p> <p>15. Стеблій Ф. Початки українського національного руху в Галичині // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Львів, 1995. – Вип. 2. – С. 59–70.</p> <p>16. Стеблій Ф. Предтеча “Руської Трійці”: Перемишльський культурно-освітній осередок першої половини ХІХ ст. – Львів, 2003. – 96 с.</p>			
<p>Тема 5 Масонство, декабристський і польський визвольний рух та Україна</p> <p>1. Масонство в Україні у ХІХ ст. та його роль у громадсько-політичному житті. "Малоросійське товариство".</p> <p>2. Поширення опозиційних настроїв до російського царизму в Україні у 1810-</p>	<p>Семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України ХІХ століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Бовуа Д. Російська влада та польська шляхта в Україні / Пер. з франц. З.Борисюк. – Львів, 2003.</p> <p>3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ–ХХ століття. – К., 1996.</p> <p>4. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (І половина ХІХ ст.). – К., 2007.</p> <p>5. Казьмирчук Г.Д., Латиш Ю.В. Рух декабристів: дискусійні питання та спроба їх розв’язання (до 180-річчя повстання) //</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними</p>	<p>Семінарські заняття оцінюються в 5 б. питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>1820-х рр. Декабристський рух. 3. Українське питання в документах і діяльності повстанців-декабристів. Історичне значення декабристського руху. 4. Польський визвольний рух 1830-х рр. на Правобережній Україні та його вплив на українське національне відродження. Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>Український історичний журнал. – 2005. – № 6. – С. 50–65. 6. Калугін Ю. Декабристи на Україні. – К., 1971. 7. Коляда І., Куриленко О. Вожді декабристів в Україні: Павло Пестель, Сергій Муравйов-Апостол (історичні есе) // Історія в школі. – 2006. – № 2. – С. 16–20. 8. Коляда І. Повстання чернігівського полку (1825–1826 рр.): погляд через два століття // Історія в школі. – 2006. – № 1. – С. 7–12. 9. Крижанівська О. Масонство в Україні в другій половині XVIII–XIX ст. // Історія в школах України. – 1997. – № 1. – С. 2–4. 10. Крижановська О. Таємні організації в Україні. Масонський рух у XVIII – на початку XX ст. – К., 1998. 11. Крижановська О. Таємні організації: масонський рух в Україні. – К., 2009. (Сер. “Невідома Україна”). 12. Лисенко М. Декабристський рух на Україні. – К., 1954. 13. Лисенко М. Повстання Чернігівського полку. – К., 1956. 14. Масонство // Енциклопедія українознавства. Словникова частина. Перевид. в Україні. – Львів, 1994. – Т. 4. – С. 1486–1488. 15. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997. 16. Римаренко І. Виникнення і формування масонства в Україні // Історичний журнал. – 2005. – № 4. – С. 71–76. 17. Савичев М. Первые благовестители свободы. (О деятельности декабристов на Украине). – К., 1990. 18. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9. 19. Сергієнко Г. Декабристи та їх революційні традиції на Україні. – К., 1975.</p>	джерелами. 3 год.	підсумкові контрольні роботи (10 б)	
<p>Тема 6. Початок політизації українського національного руху. Кирило-Мефодіївське братство</p>	Лекція, 2 год.;	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Возняк М. Кирило-Методіївське Братство. – Львів, 1921. 3. Гончарук П. Провісники української ідеї (до 160-річчя Кирило-Методіївського товариства) // Київська старовина. –</p>	Доопрацювати конспект лекції., Робота з історичними	питання самостійної роботи виносяться як на поточні	Згідно з розкладом занять

<p>1. Історичні передумови політизації українського національного руху.</p> <p>2. Утворення і склад Кирило-Мефодіївського братства.</p> <p>3. Аналіз програмних документів кирило-мефодіївців, історичне значення товариства.</p> <p>4. Місце і роль Т. Шевченка в українському національному русі.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>2006. – № 1. – С. 3–31.</p> <p>4. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>5. Грушевський М. В сімдесяті роковини Кирило-Методіївської справи // Український історик. – 1984. – № 1–4. – С. 219–225. (Грушевський М. С. Твори: у 50 т. / Редкол.: П. Сохань (голов. ред.), Я. Дашкевич, І. Гирич та ін. – Львів, 2007. Т. 4. Кн. 1. – С. 51–55).</p> <p>6. Зайончковский П. Кирилло-Методиевское общество (1846–1847 гг.). – Москва, 1959.</p> <p>7. Забужко О. Шевченків міф України. Спроба філософського аналізу. – 3-є вид. – К., 2006.</p> <p>8. Козак С. Концепція слов'янської федерації у програмі Кирило-Мефодіївського братства // Золоті ворота. – 1992. – Вип. 2. – С. 72–83.</p> <p>9. Райківський І. Тарас Шевченко і Галичина (XIX – початок XX ст.) // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – Івано-Франківськ, 2013. – Вип. 2 (22). – С. 85–101.</p> <p>10. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>11. Сарбей В. Апостоли народної свободи (до 150-річчя Кирило-Мефодіївського товариства) // Слов'янське віче. – 1996. – № 3. – С. 134–139.</p> <p>12. Сарбей В. Зачинателі політичної боротьби за українську державність і слов'янську єдність (До 150-річчя створення та діяльності Кирило-Мефодіївського товариства) // Історія України. – 1996. – № 1. – С. 1–4.</p> <p>13. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>14. Сергієнко Г. Я. Кирило-Мефодіївське товариство: утвердження ідеї національного відродження України в слов'янському світі // Український історичний журнал. – 1996. – № 1. – С. 14–28.</p> <p>15. Сергієнко Г. Т. Г. Шевченко і Кирило-Мефодіївське товариство. – К., 1983.</p> <p>16. Сергієнко Г. Яскрава сторінка визвольного руху (До 125-</p>	<p>термінами, історичними постатями, історичними джерелами.</p> <p>3 год.</p>	<p>самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	
--	--	---	---	--	--

<p>Тема 7. Україна в період демократичної революції в країнах Європи 1848–1849 рр.</p> <p>1. Ідейні передумови революції 1848 р. “Слово перестороги” В.Подолінського.</p> <p>2. Діяльність українських політичних організацій у Галичині – Головної руської ради і “Руського собору”. Польсько-українські відносини в 1848 р.</p> <p>3. Успіхи галицьких русинів-українців у культурно-освітній діяльності періоду “весни народів”.</p> <p>4. Пробудження національної свідомості на Буковині й Закарпатті в умовах революції.</p> <p>5. Історичне значення революційних подій.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>	<p>Лекція, 2 год.;</p>	<p>річчя Кирило-Мефодіївського товариства). – К., 1971.</p> <p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Богачевська М. 1848 рік у Східній Галичині // Сучасність. – Мюнхен, 1964. – №6. – С. 98–108.</p> <p>3. Гречило А. Відродження українських національних символів у Галичині в 1848 р. // Знак. Вісник Українського геральдичного товариства. – Львів, 1998. – №16 (червень). – С. 1–2.</p> <p>4. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>5. Дашкевич Я. “Весна народів” 1848 року та її передісторія в Україні // Вісник Львівської комерційної академії. Серія – гуманітарні науки. – Вип. 3. – Львів, 2000. – С. 5–13.</p> <p>6. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.</p> <p>7. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007.</p> <p>8. Історія України в особах: XIX–XX ст. – К., 1995. – С. 53–58. (<i>Лук’ян Кобилиця</i>).</p> <p>9. Кріль М. Питання національної самобутності українців Галичини на Слов’янському з’їзді 1848 р. у Празі // Славістичні студії. – Т. 1. Матеріали V-го славістичного колоквиуму (Львів, 14–16 травня 1996 р.). – Львів, 1997. – С. 132–138.</p> <p>10. Пилипчук Р. Український аматорський театр у Коломиї (1848–1850) // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 9. – Львів, 2001. – С. 238–253.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>12. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>13. Стеблій Ф. “Весна народів” // Історико-культурні та</p>	<p>Доопрацювати конспект лекції., Робота 3 історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.</p>	<p>питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>
--	------------------------	---	--	--	----------------------------------

		<p>краєзнавчі нариси. Львівщина. – Львів, 1998. – С. 165–182.</p> <p>14. Турій О. Українське духовенство і національно-політична боротьба в Галичині під час революції 1848–1849 років // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 9. – Львів, 2001. – С. 159–180.</p> <p>15. Франко І. Панщина та її скасування 1848 р. в Галичині // Збір. творів у 50-ти т. – К., 1986. – Т. 47. – С. 7–122.</p>			
<p>Тема 8. Національний рух на Наддніпрянській Україні на просвітницькому етапі національного відродження в 1850–1880-х рр.</p> <p>1. Передумови і створення українських громадських гуртків на Наддніпрянщині в кінці 1850-х – на початку 1860-х рр. Рух “хлопоманів”.</p> <p>2. Інституційний розвиток українського руху в 1870-х рр. “Старі” й “молоді” громади.</p> <p>3. Реакція російської громадськості й імперської влади на розвиток українського руху (Валуєвський циркуляр, Емський указ та ін.).</p> <p>4. Особливості інституційної діяльності українських громадівців Наддніпрянщини в кінці 1870-х – в 1880-х рр.</p>	<p>Лекція, 4 год.;</p>	<p>1. Антонович М. З історії громад на рубежі 1850–1860-х років // Київська старовина. – 1998. – № 2. – С. 28–49.</p> <p>2. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>4. Венгерська В. Інтелектуали в XIX ст.: феномен множинних лояльностей // Інтелігенція і влада. Серія: Історія. – Одеса, 2011. – Вип. 21. – С. 17–27.</p> <p>5. Єсельчик С. Українофіли. Світ українських патріотів другої половини XIX століття. – К., 2010.</p> <p>6. Замлинський В., Палієнко М. Журнал “Киевская старина” під царською цензурою // Український історичний журнал. – 1993. – № 10. – С. 62–76.</p> <p>7. Зашкільняк Л. Михайло Драгоманов, соціалізм і польський соціалістичний рух // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 9: Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля. – Львів, 2001. – С. 420–436.</p> <p>8. Іванова Л., Іванченко Р. Громадівський рух 60-х рр. XIX ст. в Україні: проблеми, ідеологія. – К., 1999.</p> <p>9. Іванова Л., Іванченко Р. Суспільно-політичний рух 60-х рр. XIX ст. в Україні: до проблеми становлення ідеології. – К., 2000.</p> <p>10. Історія української культури: у 5 т. – Т. 4, кн. 2: Українська культура другої половини XIX століття / ред. кол. Г. А. Скрипник (гол. ред.) [та ін.]. – К., 2005.</p> <p>11. Історія української літератури. XIX століття / за ред. М. Яценка: у 3 кн. – К., 1996. – Кн. 2: 40-ві – 60-ті роки XIX ст. –</p>	<p>Доопрацювати конспект лекції., Робота історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 4 год.</p>	<p>питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>5. Діяльність українських громадівців-соціалістів в еміграції. М. Драгоманов та його “жєневський гурток”.</p> <p>6. Уявлення про українські землі у складі Австро-Угорщини в діяльності наддніпрянських громадівців. Ідея національної єдності українців.</p> <p>7. Взаємини між українськими діячами Галичини і Наддніпрянщини в 1850-1880-х рр.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>384 с.; 1997. – Кн. 3: 70–90-ті роки XIX ст.</p> <p>12. Катренко А. Національно-культурна та політична діяльність Київської громади (60–90-і рр. XIX ст.), – К., 2003.</p> <p>13. Катренко А. Одеська громада 70–90-х років XIX ст. // Київська старовина. – К., 1998. – № 2. – С. 84–95.</p> <p>14. Колесник М. Історичне товариство Нестора-літописця та його вклад у розвиток історичної науки в Україні // Український історичний журнал. – 1995. – № 5. – С. 28–37.</p> <p>15. Круглашов А. Драма інтелектуала: політичні ідеї Михайла Драгоманова. – Чернівці, 2000; 2-ге вид. – Чернівці, 2001.</p> <p>16. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.</p> <p>17. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>18. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>19. Міллер О. Емський указ // Україна модерна. – Львів, 2000. – Ч. 4–5. – С. 9–49.</p> <p>20. Міллер О. Засвоюючи логіку націоналізму: Ставлення владних кіл імперії та громадської думки її столиць до українського національного руху в перші роки царювання Олександра II // Україна модерна. – Львів, 1999. – Чис. 2–3 за 1997–1998 рр. – С. 76–102.</p> <p>21. Наріжний С. Історичне товариство Нестора літописця в Києві // Український історик. – 1976. – № 1–4. – С. 56–71.</p> <p>22. Палієнко М. “Кієвская старина” у громадському та науковому житті України (кінець XIX – початок XX ст.). – К., 2005.</p> <p>23. Палієнко М. Київська стара громада у суспільному та науковому житті України (Друга половина XIX – початок XX ст.) // Київська старовина. – К., 1998. – № 2. – С. 49–84.</p> <p>24. Побірченко Н. Короткий біографічний словник членів Київської Старої громади (друга половина XIX – початок XX ст.). – К., 1999.</p> <p>25. Райківський І. Ідея української національної єдності в</p>			
---	--	--	--	--	--

		<p>громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>26. Райківський І. Ідея української соборності в південноукраїнській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>27. Райківський І. Українське національне відродження кінця XVIII – початку XX ст. в європейському контексті: витоки, зміст, періодизація // Галичина. – 2000. – № 4. – С. 25–48.</p> <p>28. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>29. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>30. Світленко С. Народництво в Україні 60–80-х рр. XIX ст.: Теоретичні проблеми джерелознавства та історії. – Дніпропетровськ, 1999.</p> <p>31. Світленко С. Світ модерної України кінця XVIII – початку XX століття: зб. наук. праць. – Дніпропетровськ, 2007.</p> <p>32. Світленко С. Українські громади другої половини XIX – початку XX ст. (Особливості ідеології та діяльності) // Київська старовина. – К., 1998. – № 2. – С. 9–28.</p> <p>33. Чорновол І. Політичні концепції київської “Старої Громади”: від проросійського народництва до “нової ери” (друга пол. XIX ст.) // Сучасність. – 2000. – № 12. – С. 145–154.</p>			
<p><i>Тема 9.</i> Український національний рух на західноукраїнських землях у 1850–1880-х рр. 1. Ідейні основи народовської (українофільської) та русофільської (москвофільської) течій українського суспільства в Австро-Угорській монархії. Полонофільство.</p>	Лекція, 2 год.;	<p>1. Алексієвець М., Зуляк І. Діяльність “Просвіти” у національно-культурному відродженні Східної Галичини (1868–1914). – Тернопіль, 1999.</p> <p>2. Алексієвець М., Савенко В. Роль Наукового товариства ім. Т. Шевченка в українському національному відродженні (друга половина XIX – початок XX ст.). – Тернопіль, 1999.</p> <p>3. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>4. Аркуша О., Мудрий М. Русофільство в Галичині в середині XIX – на початку XX ст.: генеза, етапи розвитку, світогляд // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1999. – Вип. 34. – С. 231–268.</p>	Доопрацювати конспект лекції., Робота історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.	питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)	Згідно з розкладом занять

<p>2. Розвиток інституційної інфраструктури українського руху: народовські громади, товариство “Просвіта”, Товариство ім. М.Качковського, Товариство ім. Шевченка та ін.</p> <p>3. І.Франко та радикали-соціалісти в національному русі Галичини середини 70-х – 80-х рр. XIX ст.</p> <p>4. Національно-політичні орієнтації українського суспільства в Буковині й Закарпатті: народовство (українофільство), русофільство (москвофільство), полонофільство.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>5. Грицак Я. До генези ідеї політичної самостійності України // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – К., 1992. – Вип. 1. – С. 119–142.</p> <p>6. Грицак Я. “Дух, що тіло рве до бою ...”: спроба політичного портрета Івана Франка. – Львів, 1990.</p> <p>7. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>8. Грицак Я. Пророк у своїй Вітчизні: Франко та його спільнота (1856–1886). – К., 2006.</p> <p>9. Грушевський М. Володимир Боніфатійович Антонович: 1834–1908–1984. У 150-ліття з дня народження. – Нью-Йорк; Мюнхен; Торонто, 1985.</p> <p>10. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.</p> <p>11. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>12. Киричук О., Орлевич І. Львівський Ставропігійський інститут (1788–1914). Роль у суспільно-політичному, культурному та релігійному житті українців Галичини. – Львів, 2018.</p> <p>13. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.</p> <p>14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>16. Макарчук С. Москвофільство: витоки та еволюція ідеї (середина XIX ст. – 1914 р.) // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1997. – Вип. 32. – С. 82–98.</p> <p>17. Мудрий М. Ідея польсько-української унії та “русини польської нації” в етнополітичному дискурсі Галичини 1859–1869 років // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2005. – Вип. 39–40. – С. 83–148.</p> <p>18. Мудрий М. Національно-політичні орієнтації в</p>			
---	--	--	--	--	--

		<p>українському суспільстві Галичини австрійського періоду у висвітленні сучасної історіографії // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2002. – Вип. 37, ч. 1. – С. 465–500.</p> <p>19. Мудрий М. Угода між галицькими народовцями і русофілами 1882 року / Мар'ян Мудрий // Записки НТШ. – Львів, 2002. – Т. ССXLIII. Праці історично-філософської секції. – С. 653–685.</p> <p>20. Орлевич І. Ставропігійський інститут у Львові (кінець XVIII – 60-і рр. XIX ст.). – Львів, 2000. – 186 с.</p> <p>21. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації / пер. з нім. Х. Николин. – Львів, 2014.</p> <p>22. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>23. Райківський І. Ідея української соборності в півавстрійській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>24. Савчук Б. Просвітницька та соціально-економічна діяльність українських громадських товариств у Галичині (остання третина XIX ст. – кінець 30-х років XX ст.). – Івано-Франківськ, 1999.</p> <p>25. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>26. Серeda О. Громади ранніх народовців у Східній Галичині (60-ті роки XIX століття) // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Львів, 2001. – Вип. 9 : Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля. – С. 378–392.</p> <p>27. Серeda О. Національна свідомість і політична програма ранніх народовців у Східній Галичині (1861–1867) // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1999. – Вип. 34. – С. 199–214.</p> <p>28. Сухий О. Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у XIX столітті). – Львів, 2003.</p>			
--	--	--	--	--	--

		<p>29. Франко І. Азбучна війна в Галичині 1859 р. // Збір. творів у 50-ти т. – К., 1986. – Т. 47. – С. 549–650.</p> <p>30. Чорновол І. Українська фракція Галицького крайового сейму. 1861–1901 рр. (нарис з історії українського парламентаризму). – Львів, 2002.</p> <p>31. Чорновол І. 199 депутатів Галицького сейму. – Львів, 2010. – 228 с.</p> <p>32. Янишин Б. Народовці на рубежі 70–80-х рр. ХІХ ст.: творення нової моделі політичної культури // Український історичний журнал. – К., 2001. – № 6. – С. 86–100.</p> <p>33. Янишин Б. Політичне товариство «Народна Рада»: організаційні заходи та політична програма (1885–1888) // Проблеми історії України ХІХ – початку ХХ ст. – К., 2003. – Вип. 6. – С. 214–225.</p> <p>34. Янишин Б. Українська міська політична еліта в Галичині та народовський рух останньої третини ХІХ ст.: становлення та інституційний розвиток. – К., 2008.</p>			
<p>Тема 10. Національний рух на західноукраїнських землях на “просвітницькому” етапі національного відродження в 1850–1880-х рр.</p> <p>1. Мовно-правописні дискусії в 1850-х рр. як чинник національного самоусвідомлення галицьких русинів-українців.</p> <p>2. Реформи внутрішнього устрою Габсбурзької монархії 1860–1870-х рр. та їх вплив на формування інституційної інфраструктури</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Алексієвець М., Зуляк І. Діяльність “Просвіти” у національно-культурному відродженні Східної Галичини (1868–1914). – Тернопіль, 1999.</p> <p>2. Алексієвець М., Савенко В. Роль Наукового товариства ім. Т. Шевченка в українському національному відродженні (друга половина ХІХ – початок ХХ ст.). – Тернопіль, 1999.</p> <p>3. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України ХІХ століття. – Львів, 2016.</p> <p>4. Аркуша О., Мудрий М. Русофільство в Галичині в середині ХІХ – на початку ХХ ст.: генеза, етапи розвитку, світогляд // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1999. – Вип. 34. – С. 231–268.</p> <p>5. Грицак Я. До генези ідеї політичної самостійності України // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – К., 1992. – Вип. 1. – С. 119–142.</p> <p>6. Грицак Я. “Дух, що тіло рве до бою ...”: спроба політичного портрета Івана Франка. – Львів, 1990.</p> <p>7. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ–ХХ століття. – К., 1996.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.</p>	<p>Семінарські заняття оцінюються в 5 б. питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>українського руху. 3. “Соціалізація” національної ідеї в Галичині. Ідейні погляди і діяльність соціалістів-радикалів. І. Франко. Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>8. Грицак Я. Пророк у своїй Вітчизні: Франко та його спільнота (1856–1886). – К., 2006.</p> <p>9. Грушевський М. Володимир Боніфатійович Антонович: 1834–1908–1984. У 150-ліття з дня народження. – Нью-Йорк; Мюнхен; Торонто, 1985.</p> <p>10. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.</p> <p>11. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>12. Киричук О., Орлевич І. Львівський Ставропігійський інститут (1788–1914). Роль у суспільно-політичному, культурному та релігійному житті українців Галичини. – Львів, 2018.</p> <p>13. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.</p> <p>14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>16. Макарчук С. Москвофільство: витоки та еволюція ідеї (середина XIX ст. – 1914 р.) // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1997. – Вип. 32. – С. 82–98.</p> <p>17. Мудрий М. Ідея польсько-української унії та “русини польської нації” в етнополітичному дискурсі Галичини 1859–1869 років // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2005. – Вип. 39–40. – С. 83–148.</p> <p>18. Мудрий М. Національно-політичні орієнтації в українському суспільстві Галичини австрійського періоду у висвітленні сучасної історіографії // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2002. – Вип. 37, ч. 1. – С. 465–500.</p> <p>19. Мудрий М. Угода між галицькими народовцями і русофілами 1882 року / Мар’ян Мудрий // Записки НТШ. – Львів, 2002. – Т. ССXLIII. Праці історично-філософської</p>			
---	--	--	--	--	--

		<p>секції. – С. 653–685.</p> <p>20. Орлевич І. Ставропігійський інститут у Львові (кінець XVIII – 60-і рр. XIX ст.). – Львів, 2000. – 186 с.</p> <p>21. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації / пер. з нім. Х. Николин. – Львів, 2014.</p> <p>22. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>23. Райківський І. Ідея української соборності в південно-західній Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>24. Савчук Б. Просвітницька та соціально-економічна діяльність українських громадських товариств у Галичині (остання третина XIX ст. – кінець 30-х років XX ст.). – Івано-Франківськ, 1999.</p> <p>25. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>26. Серeda О. Громади ранніх народовців у Східній Галичині (60-ті роки XIX століття) // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Львів, 2001. – Вип. 9 : Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля. – С. 378–392.</p> <p>27. Серeda О. Національна свідомість і політична програма ранніх народовців у Східній Галичині (1861–1867) // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1999. – Вип. 34. – С. 199–214.</p> <p>28. Сухий О. Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у XIX столітті). – Львів, 2003.</p> <p>29. Франко І. Азбучна війна в Галичині 1859 р. // Збір. творів у 50-ти т. – К., 1986. – Т. 47. – С. 549–650.</p> <p>30. Чорновол І. Українська фракція Галицького крайового сейму. 1861–1901 рр. (нарис з історії українського парламентаризму). – Львів, 2002.</p> <p>31. Чорновол І. 199 депутатів Галицького сейму. – Львів, 2010. – 228 с.</p>			
--	--	---	--	--	--

		<p>32. Янишин Б. Народовці на рубежі 70–80-х рр. XIX ст.: творення нової моделі політичної культури // Український історичний журнал. – К., 2001. – № 6. – С. 86–100.</p> <p>33. Янишин Б. Політичне товариство «Народна Рада»: організаційні заходи та політична програма (1885–1888) // Проблеми історії України XIX – початку XX ст. – К., 2003. – Вип. 6. – С. 214–225.</p> <p>34. Янишин Б. Українська міська політична еліта в Галичині та народовський рух останньої третини XIX ст.: становлення та інституційний розвиток. – К., 2008.</p>			
<p>Тема 11. Росіяни, поляки і неслов'янське населення України та їх вплив на українське національне відродження другої половини XIX ст.</p> <p>1. Росіяни на Наддніпрянщині. Опозиційна до царизму діяльність російських революційних народників. Утворення перших російських політичних партій на зламі XIX–XX ст.</p> <p>2. Поляки на українських землях під владою Росії та Австро-Угорщини. Січневе 1863 р. польське повстання.</p> <p>3. Розселення, культурно-освітнє і політичне життя євреїв і неслов'янського населення України: німецьких колоністів, румун Буковини, угорців</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>3. Грицак Я. Пророк у своїй Вітчизні: Франко та його спільнота (1856–1886). – К., 2006.</p> <p>4. Дашкевич Я. Взаємовідносини між українським та єврейським населенням у Східній Галичині (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – К., 1990. – № 10. – С. 63–73.</p> <p>5. Дашкевич Я. Кримські татари // Енциклопедія історії України. – К., 2008. – Т. 5. – С. 379–385.</p> <p>6. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.</p> <p>7. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>8. Іваненко О. Німці в культурно-освітньому просторі Наддніпрянської України (друга половина XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – К., 2014. – № 4. – С. 109–127.</p> <p>9. Коляда І. Російський революційний рух в Україні: народники (Нарис історії до 130-річчя “Чигиринської змови” 1876–1877 рр.) // Історія в школі. – 2006. – № 12. – С. 15–25.</p> <p>10. Костюк М. Німецькі колонії на Волині (XIX – початок XX ст.). – Тернопіль, 2003.</p> <p>11. Кривець Н. Німці в Україні // Енциклопедія історії</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.</p>	<p>Семінарські заняття оцінюються в 5 б. питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>Закарпаття, кримських татар.</p> <p>4. Вплив загальноросійського і польського визвольних рухів на українське національне відродження. Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>України. – К., 2010. – Т. 7. – С. 417–419.</p> <p>12. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>13. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>14. Марочко В. Меноніти в Україні // Енциклопедія історії України. – К., 2009. – Т. 6. – С. 614–615.</p> <p>15. Монолатій І. Від контактів до співпраці: соціально-економічне становлення та культурний розвиток німців у Галичині (1772–1940). – Коломия, 2002. – Част. I. Австрійський період – Західно-Українська Народна Республіка (1772–1923).</p> <p>16. Морозова А. Єврейське населення Лівобережної України в другій половині XIX – на початку XX ст. – К., 2009.</p> <p>17. Монолатій І. Інші свої. Політична участь етнічних акторів пізньогабсбурзьких Галичини і Буковини. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>18. Нариси з історії та культури євреїв України / Упоряд. та ред. Л. Фінберг і В. В. Любченко. – К., 2005. – С. 60–96.</p> <p>19. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>20. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>21. Світленко С. Народництво в Україні 60–80-х рр. XIX ст. Аналіз публікацій документальних джерел. – Дніпропетровськ, 1995.</p> <p>22. Світленко С. Народництво в Україні 60–80-х рр. XIX ст. Теоретичні проблеми джерелознавства та історії. – Дніпропетровськ, 1999.</p>			
<p>Тема 12. Національний рух на західноукраїнських землях на політичному етапі національного відродження (90-і рр. XIX – початок XX ст.)</p>	<p>Лекція, 4 год.;</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Аркуша О. Галицький сейм: виборчі кампанії 1889 і 1895 рр. – Львів, 1996.</p> <p>3. Грицак Я. До генези ідеї політичної самостійності України: (На основі аналізу історії “України ітредент”-и Юліана</p>	<p>Доопрацювати конспект лекції., Робота історичними термінами,</p>	<p>питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>1. Польсько-українська угода 1890–1894 рр. як каталізатор політизації українського національного руху.</p> <p>2. Утворення перших українських політичних партій і формування партійно-політичної системи в Галичині.</p> <p>3. Кристалізація ідеї політичної самостійності України в суспільному житті Галичини в 90-х рр. XIX – на початку XX ст. “Україна ігредента” Ю.Бачинського.</p> <p>4. Особливості політизації українського національного руху на Буковині й Закарпатті. Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>Бачинського // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – К., 1992. – Вип. 1. – С. 119–143.</p> <p>4. Грицак Я. “Молоді” радикали в суспільно-політичному житті Галичини // Записки НТШ. Праці історико-філософської секції. – Львів, 1991. – Т. ССХХІІ. – С. 71–110.</p> <p>5. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>6. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>7. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>9. Педич В. Історична школа Михайла Грушевського у Львові (1894–1914 рр.). – Івано-Франківськ, 1997.</p> <p>10. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української соборності в південно-західній Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>12. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>13. Сухий О. Галичина: між Сходом і Заходом. Нариси історії XIX – початку XX ст. – 2-е вид. доповн. – Львів, 1999.</p> <p>14. Сухий О. Національна ідея в програмах та діяльності українських політичних партій Галичини (кінець XIX – початок XX ст.). – Львів, 1998.</p> <p>15. Турій О. Греко-католицька церква та українська національна ідентичність у Галичині // Ковчег: наук. зб. із церковної історії. – Львів, 2003. – Чис. 4. – С. 67–85.</p> <p>16. Українці-русини: етнолігвістичні та етнокультурні процеси в історичному розвитку / Голов. ред. Г.Скрипник. – К., 2013.</p> <p>17. Химка І. П. Греко-Католицька Церква і національне</p>	<p>історичними постатями, історичними джерелами. 4 год.</p>	<p>роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	
--	--	--	---	---	--

		<p>відродження у Галичині 1772–1918 // Ковчег : зб. ст. з церковної історії. – Львів, 1993. – Чис. 1. – С. 73–107.</p> <p>18. Чорновол І. 199 депутатів Галицького сейму. – Львів, 2010.</p> <p>19. Чорновол І. Польсько-українська угода 1890–1894 рр. – Львів, 2000.</p> <p>20. Чорновол І. Українська фракція Галицького крайового сейму. 1861–1901 рр. (нарис з історії українського парламентаризму). – Львів, 2002.</p> <p>21. Шкраб'юк П. Ми, українські радикали... (Михайло Павлик і Радикальна партія). – Львів, 2012.</p>			
<p>Тема 13. Національний рух на Наддніпрянській Україні на політичному етапі національного відродження (90-і рр. XIX – початок XX ст.)</p> <p>1. Загальні умови політизації національного руху на Наддніпрянщині. “Братство тарасівців” – перша українська таємна революційна організація.</p> <p>2. Загальна українська безпартійна демократична організація. як громадсько-політичне об'єднання.</p> <p>3. Революційна українська партія та її ідейна еволюція. “Самостійна Україна” М.Міхновського.</p> <p>4. Порівняльний аналіз програмних засад і діяльності наддніпрянських та галицьких політичних</p>	<p>Лекція, 2 год.;</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>3. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>4. Калениченко Н., Ільченко Ж. Роль земств у впровадженні навчання рідною мовою в народній школі України (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – 1994. – № 1. – С. 72–81.</p> <p>5. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>6. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>7. Моргун О. Українські діячі в земствах // Український історик. – Нью-Йорк – Мюнхен, 1969. – № 1–3 (21–23). – С. 56–64.</p> <p>8. Наумов С. Братство тарасівців // Український історичний журнал. – К., 1999. – № 5. – С. 36–44; № 6. – С. 55–63.</p> <p>9. Наумов С. Створення Революційної української партії // Український історичний журнал. – К., 2006. – № 2. – С. 49–59.</p> <p>10. Наумов С. Український політичний рух на Лівобережжі (90-ті рр. XIX ст. – лютий 1917 р.). – Харків, 2006.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української національної єдності в</p>	<p>Доопрацювати конспект лекції., Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.</p>	<p>питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>партій. Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012. 12. Райківський І. Ідея української соборності в південно-західній Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016. 13. Райківський І. Українське національне відродження кінця XVIII – початку XX ст. в європейському контексті: витoki, зміст, періодизація // Галичина. – 2000. – № 4. – С. 25–48. 14. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003. 15. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p>			
<p>Тема 13. Модернізація українського суспільства Наддніпрянської України і український національний рух на початку XX ст. 1. Поняття “суспільної модернізації”. Вплив процесів модернізації на становище українців у Російській імперії та формування новочасної національної ідентичності. 2. Земський ліберально-опозиційний рух, спроби партійної структуризації як способи вияву громадської активності українського населення до 1905 р. 3. Українці в російській революції 1905–1907 рр.: революційні заворушення, національно-культурне життя, початки парламентської діяльності.</p>	<p>Лекція, 4 год.;</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Бевз Т. Партія національних інтересів і соціальних перспектив (Політична історія УПСР). – К., 2008. 3. Білокінь О.І. Українське питання в Державній Думі Російської імперії (1906–1917 рр.): Автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Харківський національний університет ім. В.Каразіна. – Харків, 2001. 4. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 5. Демченко Т. Батько Шраг. – Чернігів, 2008. 6. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011. 7. Іваницька С.Г. “Коллективний портрет” керівництва Української демократично-радикальної партії (1905–1908 рр.) // Українська біографістика: Зб. наук. праць. – К., 2010. – Вип. 7. – С. 279–294. 8. Калениченко Н., Личенко Ж. Роль земств у впровадженні навчання рідною мовою в народній школі України (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – 1994. – № 1. – С. 72–81. 9. Касьянов Г. Українська інтелігенція на рубежі XIX–XX століть: соціально-політичний портрет. – К., 1993. 10. Коник О. Депутати Державної думи Російської імперії від</p>	<p>Доопрацювати конспект лекції., Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 4 год.</p>	<p>питання самостійної роботи вносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>Історичне значення революції. 4. Український національний рух та його опоненти в умовах пореволюційної реакції (1907–1914 рр.). Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>губерній Наддніпрянської України (1906–1917 рр.). – Дніпропетровськ, 2013. 11. Лещенко М. Українське село в революції 1905–1907 рр. – К., 1977. 12. Лисяк-Рудницький І. Український національний рух напередодні Першої світової війни // Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I. – С. 471–481. 13. Лось Ф. Революція 1905–1907 рр. на Україні. – К., 1955. 14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007. 15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 16. Машкін О.М. П.А.Столипін та Україна // Український історичний журнал. – 2012. – №2. – С. 73–97. 17. Наумов С. Український політичний рух на Лівобережжі (90-ті рр. XIX ст. – лютий 1917 р.). – Харків, 2006. 18. Наумов С.О. Створення Революційної української партії // Український історичний журнал. – 2006. – № 2. – С. 49–59. 19. Онопрієнко В., Щербань Т. Джерела з історії Українського наукового товариства в Києві. – К., 2008. 20. Передерій І. В'ячеслав Липинський як співробітник першої української щоденної газети “Рада” (1908–1914 рр.) // Український історичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 71–90. 21. Онопрієнко В., Щербань Т. Джерела з історії Українського наукового товариства в Києві. – К., 2008. 22. Передерій І. В'ячеслав Липинський як співробітник першої української щоденної газети “Рада” (1908–1914 рр.) // Український історичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 71–90. 23. Плохій С. Великий переділ. Незвичайна історія Михайла Грушевського / Авторизов. пер. з англ. М.Климчука. – К., 2011. 24. Поліщук Ю. Столипінська аграрна реформа на Волині. – К., 1999. 25. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p>			
--	--	---	--	--	--

		<p>26. Реєнт О. Український національний рух у Російській імперії та політика державної влади з “українського питання” в модерну добу // Проблеми історії України XIX – початку XX ст. – К., 2012. – Вип. XX. – С. 6–37.</p> <p>27. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 р. – Харків, 1997.</p> <p>28. Самарцев І.Г. Чорносотенці на Україні (1905–1917 рр.) // Український історичний журнал. – 1992. – №1. – С. 90–98.</p> <p>29. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>30. Старовойтенко І. Євген Чикаленко: людина на тлі епохи. – К., 2009.</p> <p>31. Чорний Д. По лівий бік Дніпра: проблеми модернізації міст України (кінець XIX – початок XX ст.). – Харків, 2007.</p>			
<p>Тема 14. Політичні партії Наддніпрянської України на початку XX ст.: структура, ідеологія, практична діяльність.</p> <p>1. Українські партії соціал-демократичного спрямування (УСДС "Спілка", УСДРП, УПСР, УПСФ і ін.);</p> <p>2. Українські ліберально-демократичні партії (УРП, УДП, УРДП);</p> <p>3. Українські партії на платформі незалежності (РУП, УНП),</p> <p>4. Загальноросійські партії і українське питання (РСДРП, есери, кадети, октябристи, "Союзруського народу").</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Білокінь О.І. Українське питання в Державній Думі Російської імперії (1906–1917 рр.): Автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Харківський національний університет ім. В.Каразіна. – Харків, 2001.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>3. Демченко Т. Батько Шраг. – Чернігів, 2008.</p> <p>4. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>5. Іваницька С.Г. “Колективний портрет” керівництва Української демократично-радикальної партії (1905–1908 рр.) // Українська біографістика: Зб. наук. праць. – К., 2010. – Вип. 7.– С. 279–294.</p> <p>6. Калениченко Н., Ільченко Ж. Роль земств у впровадженні навчання рідною мовою в народній школі України (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – 1994. – № 1. – С. 72–81.</p> <p>7. Касьянов Г. Українська інтелігенція на рубежі XIX–XX століть: соціально-політичний портрет. – К., 1993.</p> <p>8. Коник О. Депутати Державної думи Російської імперії від губерній Наддніпрянської України (1906–1917 рр.). –</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 3 год.</p>	<p>Семінарські заняття оцінюються в 5 б. питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)</p>	<p>Згідно з розкладом занять</p>

<p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>Дніпропетровськ, 2013.</p> <ol style="list-style-type: none"> 9. Лещенко М. Українське село в революції 1905–1907 рр. – К., 1977. 10. Лисяк-Рудницький І. Український національний рух напередодні Першої світової війни // Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. І. – С. 471–481. 11. Лось Ф. Революція 1905–1907 рр. на Україні. – К., 1955. 12. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007. 13. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 14. Машкін О.М. П.А.Столипін та Україна // Український історичний журнал. – 2012. – №2. – С. 73–97. 15. Наумов С. Український політичний рух на Лівобережжі (90-ті рр. ХІХ ст. – лютий 1917 р.). – Харків, 2006. 16. Наумов С.О. Створення Революційної української партії // Український історичний журнал. – 2006. – № 2. – С. 49–59. 17. Онопрієнко В., Щербань Т. Джерела з історії Українського наукового товариства в Києві. – К., 2008. 18. Передерій І. В'ячеслав Липинський як співробітник першої української щоденної газети “Рада” (1908–1914 рр.) // Український історичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 71–90. 19. Онопрієнко В., Щербань Т. Джерела з історії Українського наукового товариства в Києві. – К., 2008. 20. Передерій І. В'ячеслав Липинський як співробітник першої української щоденної газети “Рада” (1908–1914 рр.) // Український історичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 71–90. 21. Плохій С. Великий переділ. Незвичайна історія Михайла Грушевського / Авторизов. пер. з англ. М.Климчука. – К., 2011. 22. Поліщук Ю. Столипінська аграрна реформа на Волині. – К., 1999. 			
--	--	---	--	--	--

		<p>23. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>24. Реєнт О. Український національний рух у Російській імперії та політика державної влади з “українського питання” в модерну добу // Проблеми історії України XIX – початку XX ст. – К., 2012. – Вип. XX. – С. 6–37.</p> <p>25. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 р. – Харків, 1997.</p> <p>26. Самарцев І.Г. Чорносотенці на Україні (1905–1917 рр.) // Український історичний журнал. – 1992. – №1. – С. 90–98.</p> <p>27. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>28. Старовойтенко І. Євген Чикаленко: людина на тлі епохи. – К., 2009.</p> <p>29. Чорний Д. По лівий бік Дніпра: проблеми модернізації міст України (кінець XIX – початок XX ст.). – Харків, 2007.</p>			
<p>Тема 15. Український національний рух на західноукраїнських землях на початку XX ст.</p> <p>1. Загострення українсько-польських взаємин у Галичині на початку XX ст. Боротьба українських діячів за загальне виборче право та український університет.</p> <p>2. Розбудова партійно-політичної структури українського суспільства. Діяльність українських політичних партій Галичини.</p>	Лекція, 4 год.;	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Аркуша О. Краківський консерватизм та проблема українсько-польських взаємин у Галичині на початку XX століття // Записки НТШ.– Львів, 2008. – Т. 256: праці Історично-філософської секції.– С. 282–315.</p> <p>3. Аркуша О. Польські націонал-демократи та українське питання в Галичині на початку XX століття // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2005. – Вип. 39–40. – С. 149–202.</p> <p>4. Аркуша О. Місце Львова в дискусіях про національний характер Східної Галичини на зламі XIX–XX століть // Львів: місто – суспільство – культура. Збірник наук. праць. – Львів, 2012. – Т. 8. – Част. 1: Влада і суспільство / За ред. О.Аркуші, О.Вінниченка, М.Мудрого. – С. 365–410.</p> <p>5. Благий В. Структура та викладацький склад вищих шкіл Львова на початку XX ст. // Вісник Львівського університету.</p>	Доопрацювати конспект лекції., Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами. 4 год.	питання самостійної роботи виносяться як на поточні самостійні роботи (5б), так і підсумкові контрольні роботи (10 б)	Згідно з розкладом занять

<p>3. Розгортання масового українського руху, діяльності культурно-освітніх, економічних і спортивних організацій у Галичині.</p> <p>4. Українське представництво в австрійському парламенті (1907–1914 рр.) та Галицькому і Буковинському крайових сеймах (1908–1914 рр.) напередодні Великої війни.</p> <p>5. Особливості утвердження новочасної української національної свідомості на Буковині й Закарпатті на початку ХХ ст.</p> <p>Практичне завдання: Навчально-методичний комплекс для використання в школі.</p>		<p>Серія історична. – Львів, 2000. – Вип. 35–36. – С. 207–220.</p> <p>6. Вендланд А.-В. Русофіли Галичини. Українські косерватори між Австрією та Росією. 1848–1915 / Пер. з нім. Х.Назаркевич, наук. ред. М.Мудрий. – Львів, 2015.</p> <p>7. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ–ХХ століття. – К., 1996.</p> <p>8. Гуйванюк М. Січковий рух у Галичині й Буковині (1900–1914). – Чернівці, 2009.</p> <p>9. Дрогобицька О. Традиція і модерн: Побут української сільської інтелігенції Галичини (кінець ХІХ ст. – 30-ті рр. ХХ ст.). – Івано-Франківськ, 2014.</p> <p>10. Качараба С., Рожик М. Українська еміграція. Еміграційний рух зі Східної Галичини та Північної буковини у 1890–1914 рр. – Львів, 1995.</p> <p>11. Качмар В. За український університет у Львові. Ідея національної вищої школи у суспільно-політичному житті галицьких українців (кінець ХІХ – початок ХХ ст.). – Львів, 1999.</p> <p>12. Лисяк-Рудницький І. Український національний рух напередодні Першої світової війни // Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. І. – С. 471–481.</p> <p>13. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації. – Львів, 2014.</p> <p>14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>16. Мисак Н. Українська інтелігенція в Галичині наприкінці ХІХ – на початку ХХ століття: до питання взаємовідносин із владою // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Львів, 2013. – Вип. 23. – С. 493–508.</p> <p>17. Мудрий М. Від Австрії до Польщі: проблема українського університету у Львові в першій чверті ХХ ст. // Lwów: miasto – społeczeństwo – kultura. Studia z dziejów Lwowa. – Kraków,</p>			
--	--	---	--	--	--

		<p>2002 / Pod red. K.Karolczaka. – S. 291–309.</p> <p>18. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Навалині: освічена верства й емансипація нації. – Львів, 2014.</p> <p>19. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини ХІХ століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>20. Реєнт О. Україна в імперську добу (ХІХ – початок ХХ ст.). – К., 2003.</p> <p>21. Сухий О. Львівський університет на рубежі ХІХ–ХХ ст.: організація, школи, громадське життя // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2013. – Вип. 49. – С. 52–77.</p> <p>22. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>23. Трофим'як Б. Гімнастично-спортивні організації у національно-визвольному русі Галичини (друга пол. ХІХ ст. – перша пол. ХХ ст.). – Тернопіль, 2001.</p> <p>24. Черчович І. Професійна реалізація жінок кінця ХІХ – початку ХХ століття: на прикладі українського суспільства Галичини // Новітня доба. – Львів, 2013. – Ч. 1. – С. 7–18.</p>			
6. Система оцінювання курсу					
<p>Загальна система оцінювання курсу</p>	<p>Структура розподілу балів у ході аудиторно-самостійної роботи студентів:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) усні відповіді на семінарських заняттях (10 балів); 2) оцінка за виконані впродовж семестру практичні завдання (10 балів); 3) сума балів за 2 тематичні модульні опитування (10 балів); 4) оцінка за індивідуальну роботу (план-конспект уроку) (10 балів); 5) оцінка за підсумкову контрольну роботу (10 балів). <p>В сукупності, в ході аудиторно-самостійної роботи студент може отримати максимально 50 балів.</p> <p>Кількість балів за усні відповіді студента на семінарських заняттях і за виконані в ході самостійної роботи практичні завдання визначається за коефіцієнтом 2 (додаємо всі оцінки, суму ділимо на к-ть оцінок (тобто шукаємо середнє арифметичне) і отримане число в добутку з коефіцієнтом 2 дає підсумковий бал. (Наприклад, оцінки за семестр: 4+3+3+4=14:4=3,5x2=7 балів).</p> <p>Підсумковий контроль – екзамен (50 балів).</p> <p>Сумарна кількість – 100 балів.</p>				

Критерії поточної оцінки (5 – “ відмінно” , 4 – “ добре” , 3 – “ задовільно” , 2 – “ незадовільно”)

Оцінка “ п'ять” ставиться, якщо студент виявив глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички щодо застосування знань на практиці: володіє логікою предмета, висловлює власне ставлення до навчального матеріалу; відповідь чітка і завершена, немає помилок. Володіє вмінням ставити під сумнів сталі принципи та ідеї; обдумана ризикованість; терпиме ставлення до своїх та чужих помилок. Ознайомлений з найновішими досягненнями методики, вміє використовувати на практиці набуті знання, рецензує відповіді студентів.

Оцінка “ чотири” ставиться, якщо студент має глибокі і повні знання програмного матеріалу, знає основні компоненти змісту історичної освіти, робить аргументовані висновки; характеризує найновіші технології навчання історії, знає сучасні підходи до оцінювання, володіє методами, прийомами і засобами навчання історії на практиці. Однак недостатній досвід у творчому застосуванні умінь і навичок, робить несуттєві помилки.

Оцінка “ три” ставиться, якщо студент володіє лише окремими знаннями, уміннями і навичками, володіє методами, прийомами і засобами навчання історії, однак на практиці не все реалізує. Разом з тим порушує логіку викладу, аргументація слабка, є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу та висновках, наявні помітні прогалини, мовлення спрощене.

Оцінка “ два” ставиться, якщо студент не знає предмета, не володіє необхідними для виконання завдань уміннями, допускає велику кількість помилок у програмному матеріалі, немає практичних навичок до роботи у школі.

Критерії оцінювання практичного завдання (5 – “ відмінно” , 4 – “ добре” , 3 – “ задовільно” , 2 – “ незадовільно”)

Оцінка “ п'ять” ставиться, якщо студент при виконанні завдання виявляє глибокі знання історії України давньої і середньовічної доби, міцні і творчо засвоєні знання методів, засобів і прийомів викладання історії України у школі, усвідомлені уміння і навички щодо застосування знань на практиці, вміє готувати методичні розробки відповідно поставлених задач, використовуючи найновіші досягнення методики. Помилки теоретичного практичного змісту відсутні.

Оцінка “ чотири” ставиться, якщо студент володіє методами, прийомами і засобами навчання історії на практиці. Однак недостатній досвід у творчому застосуванні умінь і навичок, робить несуттєві помилки.

Оцінка “ три” ставиться, якщо студент володіє лише окремими знаннями, уміннями і навичками, володіє методами, прийомами і засобами навчання історії, однак на практиці не все реалізує. Є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу, наявні помітні прогалини, не використовуються методичні прийоми.

Оцінка “ два” ставиться, якщо студент не володіє необхідними для виконання завдань уміннями, допускає велику кількість помилок, не має практичних навичок до роботи у школі.

	<p>Критерії оцінювання індивідуального завдання (план-конспект уроку) (9-10 балів- “ відмінно” , 7-8 балів – “ добре” , 5-6 балів – “ задовільно” , 1-4 балів – “ незадовільно”)</p> <p>9-10 балів Конспект виявляє здатність презентувати власну технологію, розробляти оригінальні плани-конспекти із використанням інноваційних технологій, немає помилок в оформленні і змісті уроку, студент вміє планувати і організовувати різні види навчання, вміло використовує засоби навчання, у конспекті реалізовані зв'язки між предметами та міжпредметні зв'язки, компетентнісний підхід (в усіх проявах).</p> <p>7-8 балів Конспект складений вірно, однак є незначні помилки в оформленні і змісті. У конспекті використані новітні методи навчання, вірно розподілено час уроку, правильно сформовані запитання, добре написані проміжні і заключні висновки. Студент застосовує сучасні методи і технології, різноманітні засоби навчання, реалізує компетентнісний підхід</p> <p>5-6 балів Конспект негрунтовний, містить значні помилки, не виконана в достатній мірі мета уроку, не доцільно використані методи навчання</p> <p>1-4 балів Конспект відсутній або написаний на незадовільному рівні</p> <p>Критерії оцінювання контрольної роботи (9-10 балів- “ відмінно” , 7-8 балів – “ добре” , 5-6 балів – “ задовільно” , 1-4 балів – “ незадовільно”)</p> <p>9-10 балів студент володіє набутими знаннями та використовує їх для розв'язання навчальної проблеми, виявляє розуміння методичних проблем; робить аргументовані висновки; здатний презентувати власну технологію на основі глибоких і міцних знань, здатність до самовдосконалення, використання знань, навичок і вмінь на практиці.</p> <p>7-8 балів студент у цілому послідовно й логічно, самостійно відтворює навчальний матеріал теми, володіє технологіями викладання історії в умовах компетентнісного підходу, знає підходи у оцінюванні у школі, володіє навичками практичної роботи при розробці методичних матеріалів до уроків з історії України 19-поч. 20 ст. Однак допускає незначні помилки.</p> <p>5-6 балів студент може назвати основні методи і засоби навчання і виховання може дати стислу характеристику інноваційних технологій, у цілому правильно вживає терміни, але йому складно використати теоретичні знання і адаптувати їх до проблем історії України 19-поч. 20 ст., бракує індивідуального підходу до методичних проблем.</p> <p>1-4 бали студент володіє обмеженим знанням теоретичного матеріалу, не може практично його використати</p>
Вимоги до письмової роботи	<p>Критерії оцінювання екзамену</p> <p>Два теоретичні завдання - 20 балів;</p> <p>Два практичні завдання - 20 балів;</p>

	<p>Тестові завдання - 10 балів; Разом - 50 балів. Критерії оцінювання теоретичного завдання: 9-10 балів - здатність презентувати власну інтерпретацію на основі глибоких і міцних знань, можливість самостійно побачити та сформулювати проблему; здатність втілювати у життя проблемне навчання, позитивно мотивувати учнів, самоудосконалюватися. Відповідь не містить помилок. Враховано компетентнісний підхід, сучасні інноваційні розробки 7-8 балів - студент володіє глибокими набутими знаннями та використовує їх для розв'язання нової навчальної проблеми; використовує знання історії України 19-поч. 20 ст. і найновіших досягнень вітчизняної методики, виявляє розуміння історичних процесів; робить аргументовані висновки. Наводить приклади. Помилки незначні. 5-6 балів - у цілому послідовно відтворює навчальний матеріал теми, використовуючи при підготовці сучасні досягнення методики, може відтворити основний зміст навчальної теми, перерахувати основні педагогічні технології, методи і засоби навчання. Є помилки в знанні фактичного матеріалу та висновках, слабка ознайомленість із найновішими досягненнями сучасної методики. 1-4 балів - студент має загальне уявлення по темі, може репродуктивно відтворити (у межах чотирьох-шести простих речень) частину навчального матеріалу теми, дати визначення термінів. Відсутність або низький рівень засвоєння навчального матеріалу</p>										
<p>Зміст практичних й індивідуальних завдань</p>	<p>Студент повинен виконати індивідуальні завдання практичного характеру з наступною їх презентацією під час проведення відповідного семінарського заняття або під час індивідуальної бесіди з викладачем.</p> <p>Індивідуальне завдання – план-конспект уроку з використанням інноваційних технологій студент повинен здати викладачу в кінці теоретичного навчання. Студент може підготувати конспект уроку і продемонструвати свою розробку на відповідному семінарському занятті.</p>										
<p>Семінарські заняття</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="537 963 1774 1054"> <p>Тема 1. Перший етап українського національного відродження на західноукраїнських землях у кінці XVIII - першій половині XIX ст.</p> </td> <td data-bbox="1774 963 2114 1054"> <p>2</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="537 1054 1774 1150"> <p>Тема 2. Масонство, декабристський і польський визвольний рухи та Україна</p> </td> <td data-bbox="1774 1054 2114 1150"> <p>2</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="537 1150 1774 1230"> <p>Тема 3. Національний рух на західноукраїнських землях на “просвітницькому” етапі національного відродження в 1850–1880-х рр.</p> </td> <td data-bbox="1774 1150 2114 1230"> <p>2</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="537 1230 1774 1278"> <p>Тема 4. Росіяни, поляки і неслов'янське населення України та їх вплив на українське</p> </td> <td data-bbox="1774 1230 2114 1278"> <p>2</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="537 1278 1774 1361"> <p>Тема 5. Початок відродження Демократичної України на початку XX ст.: структура, ідеологія, практична діяльність.</p> </td> <td data-bbox="1774 1278 2114 1361"> <p>2</p> </td> </tr> </table>	<p>Тема 1. Перший етап українського національного відродження на західноукраїнських землях у кінці XVIII - першій половині XIX ст.</p>	<p>2</p>	<p>Тема 2. Масонство, декабристський і польський визвольний рухи та Україна</p>	<p>2</p>	<p>Тема 3. Національний рух на західноукраїнських землях на “просвітницькому” етапі національного відродження в 1850–1880-х рр.</p>	<p>2</p>	<p>Тема 4. Росіяни, поляки і неслов'янське населення України та їх вплив на українське</p>	<p>2</p>	<p>Тема 5. Початок відродження Демократичної України на початку XX ст.: структура, ідеологія, практична діяльність.</p>	<p>2</p>
<p>Тема 1. Перший етап українського національного відродження на західноукраїнських землях у кінці XVIII - першій половині XIX ст.</p>	<p>2</p>										
<p>Тема 2. Масонство, декабристський і польський визвольний рухи та Україна</p>	<p>2</p>										
<p>Тема 3. Національний рух на західноукраїнських землях на “просвітницькому” етапі національного відродження в 1850–1880-х рр.</p>	<p>2</p>										
<p>Тема 4. Росіяни, поляки і неслов'янське населення України та їх вплив на українське</p>	<p>2</p>										
<p>Тема 5. Початок відродження Демократичної України на початку XX ст.: структура, ідеологія, практична діяльність.</p>	<p>2</p>										

<p>Умови допуску до підсумкового контролю</p>	<p>Належне виконання:</p> <p>1) змісту питань планів семінарських занять. Для цього необхідно готувати конспекти семінарських занять. Вітається якісна підготовка візуалізованих презентацій для відповідей на семінарські питання.</p> <p>2) практичних завдань;</p> <p>3) індивідуальних завдань.</p> <p>Виконання цих завдань передбачає якісну пошукову працю, творчий підхід до виконання студентом (-кою) індивідуального завдання.</p> <p>3) підсумкової контрольної роботи. Контрольна робота зараховується за умови набору 5 і більше балів (з 10-ти можливих).</p> <p>Студент (-ка) допускається до підсумкового контролю (іспиту – екзамен) за умови відпрацювання усіх “заборгованостей” та набору 26 і більше балів.</p>
<p>7. Політика курсу</p>	
<p>Лекції передбачають системний і послідовний виклад навчального матеріалу. Відвідування лекцій для студентів є обов’язковим. Відвідування та активна участь студентів у роботі семінарських занять також є обов’язковою умовою успішного складання курсу. Важливим є використання студентами навчального матеріалу курсу для майбутньої професії «вчитель історії і суспільствознавчих предметів», вміння формувати навчально-методичний комплекс з тем для використання в школі.</p> <p>Політика курсу передбачає перездачу усіх невиконаних завдань в силу серйозних запізнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності студента (-ки) на лекції чи семінарському занятті, отримання негативної оцінки на семінарських заняттях або ж невчасного виконання практичного або індивідуального завдання передбачено відпрацювання пропусків або негативних оцінок та подача індивідуальних робіт – понеділок, 14.00 год. – 16.00 год. У випадку запозичених робіт, виявів академічної недоброчесності (списування), недобропорядної поведінки в аудиторії викладач пропонує студентові (-ці) повторно виконати необхідний вид роботи.</p>	
<p>8. Рекомендована література</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Андерсон Б. Уявлені спільноти. Міркування щодо походження й поширення націоналізму / друге, перероблене видання; пер. з англ. В.Морозова. – К., 2001. – 272 с. 2. Брюейкер Р. Переобрамлений націоналізм. Статус нації та національне питання у новій Європі / перекл. з англ. О. Рябова. – Львів, 2006. – 280 с. 3. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. Навчальний посібник. – Львів: Літопис, 2016. 4. Гелнер Е. Нації та націоналізм. Націоналізм / пер. з англ. Г. Касьянова. – К., 2003. 5. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К.: Генеза, 1996. 6. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999. 7. Донік О. Україна: у складі двох імперій (остання чверть XVIII – перша половина XIX ст. – К., 2011. 	

8. Стельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.
9. Стельчик С. Українофіли. Світ українських патріотів другої половини ХІХ століття. – К., 2010.
10. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (І половина ХІХ ст.). – К., 2007.
11. Каппелер А. Національний рух українців у Росії та Галичині: спроба порівняння // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 1. – К., 1992. – С. 104–119.
12. Кондратюк К. Портрети видатних українських митців ХІХ – початку ХХ ст. – Львів, 1995.
13. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. І.
14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.
15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.
16. Миллер А. “Украинский вопрос” в политике властей и русском общественном мнении (вторая половина ХІХ в.). – Санкт-Петербург, 2000. (2-ге вид., доповн.: Украинский вопрос в Российской империи. – К., 2013).
17. Націоналізм: Антологія. Теорії нації та націоналізму від Йогана Фіхте до Ернеста Гелнера / упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – 2-ге вид. – К., 2006.
18. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини ХІХ століття: монографія. Івано-Франківськ : Видавництво Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2012.
19. Райківський І. Ідея української соборності в підавстрійській Галичині (ХІХ – початок ХХ століття). – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2016.
20. Райківський І. Концептуальні засади українського національного відродження ХІХ століття // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2007. – Вип. ХІІ–ХІІІ. – С. 3–14; Івано-Франківськ, 2008. – Вип. ХІV. – С. 3–17.
21. Реєнт О. Україна в імперську добу (ХІХ – початок ХХ ст.). – К., 2003.
22. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку ХІХ ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.
23. Рибалка І. Історія України: підр. для іст. фак. вищих навч. закладів. Ч. 2: Від початку ХІХ ст. до лютого 1917 року. Харків: Основа, 1997.
24. Сарбей В. Національне відродження України // Серія: Україна крізь віки. – К., 1999. – Т. 9.
25. Сарбей В. Національне відродження України // Україна крізь віки. У 15-ти т. – Т. 9. К. : Видавничий дім “Альтернативи”, 1999.
26. Світленко С. Світ модерної України кінця ХVІІІ – початку ХХ століття: зб. наук. праць. – Дніпропетровськ, 2007.
27. Сміт Е. Нації та націоналізм у глобальну епоху / пер. з англ. М. Климчука, Т. Цимбаля. – К., 2006.
28. Сухий О. Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у ХІХ столітті). – Львів, 2003.
29. Формування української нації: історія та інтерпретації. Матеріали круглого столу істориків України (Львів – Брюховичі, 27 серпня 1993 р.). – Львів, 1995.

Викладач

Міщук А. І.